

ročník 2018

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc říjen

Milí farníci,

podzim je časem, kdy se sklízí plody země a lidské práce. Letos jsme si mohli uvědomit jednu důležitou věc, totiž, že neporučíme větru, dešti, kdy má pršet, kdy má vát. Tak to kdysi zpívali ti, kteří ve své pýše nepotřebovali Pána Boha a sami se postavili do jeho role. Jak to dopadlo, dobře víme. Křesťan by měl být pokorný. Může jen pokorně prosit o vláhu a svěřit vše do Božích rukou. Děkujme za vše, co se urodilo.

Školákům začal nový školní rok, nové povinnosti, ne vždy příjemné. Takový je ale život. A je to také možnost, jak se posvětit. Skrze poctivé plnění svých povinností se můžeme stát všichni svatými. Přeji všem žákům a studentům, aby se jim to dařilo.

P. Martin

Blahoslavený Karel I. s rodinou.

„Nejdůležitějším úkolem křesťana je hledání, rozpoznávání a následování Boží vůle v každé záležitosti. Křesťanský státník, císař a král Karel I., přijímal tuto výzvu každý den. V jeho očích byla válka ,něčím děsivým‘. Uprostřed vravy první světové války se usilovně snažil napomáhat mírové iniciativě mého předchůdce Benedikta XV.“

Beatifikační mše 3. října 2004, papež Jan Pavel II.

Hledáme osobnosti farnosti

Tentokrát jsem nemusela dlouho přemýšlet, koho oslovím a poprosím o rozhovor do farního listu. Je to žena bojovnice, žena velmi zodpovědná, laskavá a obětavá. V naší farnosti pomáhá už pěknou řádku let. Pracovala v ekonomické radě farnosti, každou neděli spolu s dalšími vždy přepočítává sbírku a předává ji k uložení. Dále je vždy ochotná pomoci při květinové výzdobě tím, že květiny zajistí a ještě navíc svým autem přiveze. No a další její laskavá a dobrovolná činnost je působení v Charitě v Těšeticích. Také spolu se svou sestrou Jaruškou a celou rodinou posledních pár let na Slavnost božího těla postaví oltář a vše nazdobí. Myslím si, že jsem prozradila už dost na to, kdo je další osobností naší farnosti. Pokud ani přes tyto indicie netušíte, dovolte mi prozradit, že jde o paní Ludmilu Grecmanovou.

Úplně na začátku bych se chtěla zeptat na tu vaši dobrovolnou činnost v Charitě. Jak jste se k tomu dostala a jestli byste nám tu vaši dobrovolnou práci mohla trochu přiblížit?

K mé angažovanosti v Charitě Těšetice bych sdělila toto. Počátkem roku 2005 mě oslovil P. Mgr. A. Ptáček, který byl administrátorem exkurendo ve farnosti Senice na Hané v letech 1999 až 2001 s dotazem, zda bych se nezapojila do přípravy založení dobrovolné charity, kterou by chtěla založit skupina tamních farníků. S Otcem Ptáčkem jsem v době působení v Senici na Hané spolupracovala, neboť jsem vedla účetnictví farnosti Senice na Hané.

Dobrovolná Oblastní charita Těšetice byla ustanovena k 1. 4. 2005 na základě oficiální žádosti farníků, potvrzené tehdejším duchovním správcem p. Mgr. Antonínem Ptáčkem, ve smyslu Stanov Arcidiecézní Charity Olomouc. Působila a působí ve farnostech Těšetice, Drahanovice a Slatinice.

V únoru 2016 došlo ve smyslu výzvy olomouckého arcibiskupa, zveřejněné v dokumentu Acta curie olomouensis 2015/1 k transformaci Oblastní charity Těšetice na Farní středisko Těšetice, Drahanovice a Slatinice (dále FS). FS nemá právní subjektivitu. Jeho zajišťujícím, podpůrným a poradním orgánem je profesionální Charita Olomouc. Ideově a morálně činnost FS podporuje místní farář, nyní P. Mgr. Miroslaw Lukaszewicz.

Dobrovolná Oblastní charita Těšetice vznikla z potřeby sdružit lidi, kteří mají zájem a jsou ochotni ve volném čase zjišťovat, organizovat a konat dobré skutky pomoci svým bližním, nemocným, zdravotně postiženým osobám, seniorům, opuštěným a týraným dětem, matkám v tísní, lidem postiženým katastrofami, válkou, nejchudším a nejpotřebnějšími osobám a to v blízkém okolí i dalekém světě. Všeobecnou zásadou je, že se dobrovolník zaváže k tomu, co bez problému může

a chce dát. Dobrovolník za svou činnost nedostává finanční odměnu.

Činnost FS se konkretizuje v rámcovém ročním plánu činnosti a finančním rozpočtu. V případě realizace schválené aktivity má FS vymezeno způsoby jejich financování. FS je povinno vést pokladní knihu.

V současné době je v e FS zapojeno 17 členů. Skupina se pravidelně měsíčně schází, mimo červenec a srpen. Činnost FS se pravidelně hodnotí ve výročních zprávách o činnosti.

Za dobu třináctileté existence Těšetické charity bylo vykonáno mnoho milosrdných skutků. Z rozmanité činnosti FS je největší a nejnáročnější každoročně organizační příprava a provedení Tříkrálové sbírky ve všech třech farnostech. Také se FS zapojuje do vyhlášených materiálních sbírek ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Olomouc a Charitou Olomouc. Patří mezi ně sbírka Krajíc chleba pro chudé, Postní almužna, materiální sbírky pro Ukrajinu, sbírky žactva pro Diakonii Broumov nebo finanční sbírky na pomoc zemí, postižených přírodními katastrofami, jako např. zemětřesení na Haiti, Filipínách, Nepálu, povodní v Čechách, zapojili jsme se do projektu Adopce na dálku, kdy celých devět roků jsme podporovali na studiu jednu dívku v Indii. Díky této finanční pomoci dívka vystudovala na škole St. Xaviers College na učitelku. Také již několik let posíláme vánoční balíčky pro sirotky na Ukrajinu. Doporučená cena balíčku je 1.000 Kč. Již několik roků přispíváme na nákup školních pomůcek nebo na pobyt ve školách v přírodě či na obědy dětem ze sociálně slabších rodin. Také jsme podpořili nákup odsávacího přístroje pro těžce nemocného chlapce. Další aktivitou je poskytování finanční pomoci vážně nebo smrtelně nemocným osobám a morální podpora jejich rodinám ve spolupráci s Nadací Dobrý anděl. Mezi tradiční charitní aktivity se řadí také organizování červnového předhodoového setkání seniorů na faře v Těšeticích, zhotovení Mikulášských balíčků pro seniory a nově i organizování Mikulášské nadílky pro děti. Pravidelně v červenci pořádáme pouť na sv. Hostýn.

Některé naše členky, ale hlavně seniorky a příznivkyně, jejichž zdravotní stav je již omezuje, se ochotně zapojují do projektu pletení obvazů z příze pro leprosária v Africe a v Indii nebo pletení oděvních doplňků jako jsou rukavice, šály, ponožky, čepice ze zbytků vlny. Tyto produkty jsou přes Charitu Olomouc rozdělovány potřebným. K našim stálým aktivitám patří i návštěvy seniorů v Domově pokojného stáří v Bohuslavicích nebo Domu seniorů sv. Františka v Náměšti, návštěvy v rodinách seniorů, doprovod seniorů na bohoslužby nebo společenské akce a setkání, obstarávání nákupu pro nemocné ad.

K plnění daného programu je také potřeba finančních prostředků. Ty FS může získat z dotací, darů, veřejné sbírky, církevní sbírky, příspěvku od obce nebo prodejem výrobků, zhotovených farníky. Jsou to zejména perníčky, které jsou nabízeny v rámci adventní nebo postní doby, ale také adventní věnce a různé drobné rukodělné dekorační předměty.

Jisté je to práce důležitá a náročná na čas a vaši energii. Co vás motivuje pro tuto práci?

Dobrovolník za svou činnost sice nedostává finanční odměnu, ale často nedocenitelný dobrý pocit z pomoci ostatním, získává zkušenosti a navazuje často i nová přátelství. Já mám v sobě silně zakořeněné sociální cítění, ke kterému jsme se sestrou byly vedeny. A také ze svého osobního prožitku z nelehkého období mého dětství vím, jak milosrdná pomoc a podpora člověka v životě posiluje. Proto se v životě se řídím mottem „Když můžeš, tak musíš“!

Vím, že teď jste již v důchodu, ale kde jste pracovala před tím?

Ano, už jsem v důchodu pět roků. Po studiu ekonomie na Obchodní fakultě Vysoké školy ekonomické v Praze jsem celý svůj profesionální život zasvětila obchodu. Po absolvování školy jsem nastoupila na ředitelství Nábytku Olomouc, kde jsem pracovala na obchodním úseku a měla jsem na starosti obchodní politiku a organizaci provozu prodejen a skladů nábytku. Celý rezort obchodu byl po roce 1989, jako první v řadě privatizován, a proto podnik Nábytek Brno zanikl. Mým druhým a posledním zaměstnavatelem byla od listopadu 1990 akciová společnost Výstaviště Flora Olomouc. Zde jsem po celou dobu pracovala ve vedoucí funkci na výstavnickém úseku a odpovídala jsem za přípravu a realizaci výstavní a veletržní činnosti v tuzemsku i zahraničí.

A můžete nám prozradit, kterou květinu máte nejraději a proč?

Mou nejoblíbenější květinou je růže – královna květin. A to pro vznešenost tvaru, rozmanitost i četnost druhů barev i vůní a také pro mnoho symbolických významů, které jsou s ní spojovány.

Každý máme nějaké nevyřčené přání, je něco, co chcete ještě zažít nebo vidět?

Jsem ve věku, kdy už o takových plánech nepřemýšlím. Mým osobním přáním je být přiměřeně věku zdravá i soběstačná a mít kolem sebe společnost dobrých lidí jako dosud.

Tam kde nyní žijete se svou mladší sestrou, je váš rodný dům? Nebo jste se narodila jinde?

Ano, dům v němž žiji a bydlím se sestrou je můj rodný dům. Grunt vystavěli v letech 1874 až 1877 naši předci

Ignác a Anna Grecmanovi a po celou dobu ho obývala rodina Grecmanova.

Jak jsem už zmínila, na Slavnost Božího těla stavíte s rodinou a sestrou Jaruškou oltář. Jak dlouho trvají takové přípravy dnes a pokud si vzpomenete, jak to probíhalo kdysi?

Oltář, který se staví při slavnosti Svátku Těla a Krve Páně je majetkem rodiny Grecmanovy. Sestava oltáře je mobilní stavebnice a tvoří ji 5 kusů. Ke stavbě oltáře je zapotřebí práce šesti mužů. V minulosti i po obnovení tradice konání eucharistického průvodu po roce 1989 se podíleli na stavbě oltáře vždy dva členové rodiny a další čtyři pomocníci. Dnes už je to stálá, sehraná parta mužů, která oltář postaví za jednu hodinu a demontuje i uklidí oltář za půl hodiny. Starosti s přípravou trvají od doby oznámení rozhodnutí o konání průvodu a stavbě oltáře až do samotného zahájení stavby, neboť velmi záleží na počasí. Rozhoduje se totiž podle počasí o variantě stavby a to zda se bude průvod vůbec konat nebo zda to bude tzv. suchá či mokrá varianta stavby. Jisté starosti jsou i s květinovou a textilní výzdobou. Z dochovaných záznamů o stavbě oltáře víme, že poprvé byl stávající oltář postaven v roce 1916. A vždy byl stavěn, pokud to poměry dovolovaly. V období první Československé republiky tradice eucharistických průvodů byla velmi živá. Postupně po ustavení Protektorátu Čech a Moravy a během 2. světové války bylo konání slavnostních průvodů na veřejnosti omezováno až zakázáno. Obnovení průvodů bylo povoleno v roce 1945. Po roce 1948 bylo konání průvodů na veřejnosti opět potlačováno. V roce 1957 se konal průvod v Senici naposledy. Určité oživení konání procesí nastalo v období tzv. Pražského jara v letech 1968 až 1971. Obnovení tradice konání procesí Božího Těla se datuje do roku 2006, tedy po 35 letech. Nepodařilo se však oživit božítělový průvod se zastávkami u 4 venkovních oltářů., které se stavěly jak ve čtvrtkách v den Svátku Těla a Krve Páně, tak po něm v následující neděli. Průvod Božího Těla se vyznačoval jistými prvky okázalosti – baldachýnem, kadidlem, přenosnými zvonky, družičkami, které sypaly okvětní lístky. Průvod doprovázela dechovka. Oltáře stavěly po dohodě rodiny Grecmanova, č.p. 4, Grecmanova č.p. 58, Kvapilova č.p.85, Navrátilova č.p.28, Novákova č.p. 21, Tobiášova č.p. 64 a Tobiášova č.p.70

Když najdete chvíli sama pro sebe, jaké jsou vaše koníčky, co ráda děláte?

Pokud se tak stane, ráda čtu literaturu faktu, historickou i autobiografickou. Stále se zajímám o politické a společenské dění, což sleduji v televizi a tisku. Také velmi ráda luštím křížovky a listuji v cestopisných a fotografických knihách, když už nemohu cestovat.

Letos nám nevyšla pouť, kterou jsme plánovali do Křtin. Je nějaké poutní nebo zajímavé místo, kam by naše farnost mohla na jaře vycestovat?

Je to například poutní místo Neratov v Orlických

horách s pohnutou historií a zajímavou současností.

Chci Vám velmi poděkovat za rozhovor a přeji Vám za celou farnost, pevné zdraví, hodně sil a energie do vaší dobrovolné činnosti a Boží požehnání.

Vendula Koupilová

Biblické příběhy

Přechod Izraelitů Rudým mořem

Bůh sám ukazoval Izraelitům cestu. Šel před nimi v oblaku, který byl ve dne temný, v noci ohnivý. Tak došli až k Rudému moři. Tam se zastavili, aby si odpočinuli. Faraón nyní litoval, že propustil Izraelity: Co nás to napadlo, že jsme propustili Izraelity, aby nám již nemuseli sloužit? Poslal za nimi vojsko a válečné vozy. Jednoho večera je vojsko dohonilo u moře. Izraelité se velice báli a volali o pomoc k Bohu. Pak se obořili na Mojžíše: „Proč jsi nás vyvedl z Egypta, když máme takto zemřít? Měli jsme raději zůstat naživu, třeba jen jako otroci!“

A tehdy řekl Hospodin Mojžíšovi: „Pověz svému lidu, ať se nebojí. Nechtějí si vzít svůj majetek a následuje tě. Zvedni před sebou svou hůl a vztáhni svou ruku nad moře a já ti slibuji, že se vody rozestoupí a vy po mořském dně přejdete suchou nohou na pevninu.“ Mojžíš tak učinil. Hospodin prudkým větrem rozehnal vody, moře se rozestoupilo, takže vznikla cesta ke druhému břehu. Horký vítr vysušil cestu a Izraelité přešli prostředkem vysušeného moře a voda stála jako zeď po pravé i levé straně.

Když Egypťané viděli, jak jim Izraelité unikají, vrhli se za nimi do moře i s koňmi a vozy, s pěším vojskem i jízdou. Ale kola jejich vozů se bořila do vlhkého písku a s nimi koně i lidé. Propukl zmatek. Vojáci odhodili zbraně a snažili se spasit útekem. Nohy jim však zapadaly do písku hlouběji a hlouběji. Všichni pevně uvázli uprostřed Rudého moře. Tehdy přikázal Bůh Mojžíšovi, aby znovu vztáhl ruku nad moře a stěny vody se daly do pohybu. S mocným hukotem smetla mořská voda faraónovo vojsko, jeho vozy a koně, takže se všichni utopili, lidé i zvířata.

Když Izraelité spatřili to veliké vojsko zničené, viděli hromady mrtvol podél pobřeží, pojala je posvátná úcta k Bohu jako nikdy předtím. Začali si vážit i jeho služebníka Mojžíše, neboť pochopili, že to byl Bůh, kdo je vysvobodil z faraónovy moci.

Tehdy sestra Mojžíšova a Áronova Miriam vzala tamburínu a zahájila tanec radosti. A všechny ženy ji následovaly. Za zvuku tamburín tančily a zpívaly: „Zpívejte Hospodinu, neboť je vítězem, koně i jezdci jsou do moře smeteni, zpívejte Hospodinu, neb On je útočiště mé, je Bůh můj a síla má!“

Petra Obšelová

Okénko do rodiny

Jak ten čas letí. Prázdniny jsou za námi, podzim zje tady a Vánoce za rohem. Ti, kteří měli to štěstí a jeli v létě na dovolenou, možná ještě s nostalgií vzpomínají na šumění moře, vítr ve vlasech na vrcholcích hor či na vůni lesa někde nedaleko. Ať už byl člověk tisíce kilometrů daleko, nebo jen co by kamenem dohodil, hlavně, že se rodina ve zdraví sešla na prahu nového školního roku. U nás doma to mělo nádech něčeho nového. Máme prvňáčka. To už mluví samo o sobě za vše. Někdo si možná dosud vzpomene na svůj první školní den. Vůni nových učebnic, sešitů, nové papučky, aktovka, krásně ořezané pastelky a usměvavá paní učitelka. A kolem plno známých kamarádů ze školky. Nové je to pro všechny. Celá rodina od hlavy až po její patu si osvojuje nový režim – časné vstávání, nachystat svačinu, snídaně, popohnat drobotinu při čištění zoubků a šup šup, ať nepřijdeme pozdě. Někdy je to klidnější, jindy máme ráno rušno, ale nikdy nezapomeneme na pusy a křížek na čelo na tu cestu do světa. Pro všechny velké i malé. A večer, když uléháme, společně se celá rodina pomodlí, ať si pěkně odpočineme a ve zdraví

plní sil zvládneme další den plný zážitků.

S novým školním rokem vyvstává i otázka kroužků. Nabídka je nepřehledná, myslím, že je z čeho vybírat. Kroužky jsou nepovinné, a mají například děti něčemu novému naučit, zodpovědět mnohé otázky a rozvíjet je dál. Proto jsem opravdu moc ráda, že v rámci školy je i možnost výuky náboženství. Jako rodiče se snažíme vést děti k víře od narození, ale co si budeme povídat. Ne vždy se to daří podle našich představ, s klidem, rozvahou a ani my neznáme odpovědi na všechny otázky dětí. Přece jen, pan farář je jistá autorita, takže s klidem v duši svěřujeme své děti do rukou těch, kteří nám pomáhají s výchovou dětí i po duchovní stránce. Kdo ví, třeba právě v hodině náboženství dostanou odpověď na nějakou životní otázku, jež je bude zásadním způsobem formovat dále v životě tím správným směrem. Směrem k pravé víře, která je základním stavebním kamenem života pravého křesťana, byť jen něco přes metr vysokého, který si v Bibli nepřechte ani řádek. O to větší svědectví podává svými činy.

Anna Jahodová

Výzva budoucím ministrantům

Ministrování v našem senickém kostele sahá hluboko do historie naší farnosti. Můžeme říci, že by se dala počítat na staletí a během této služby se zde vystřídaly stovky lidí. Slovo ministrovat znamená sloužit. Tímto se chceme připodobnit pánu Ježíši, který z lásky k nám zemřel na kříži. Avšak ministrování je hlavně zábava a nabízí možnost potkat spoustu nových věřících

kamarádů a setkávat se třeba i u táboráku, na výletech nebo na hřišti. Srdečně zveme všechny kluky a těšíme se na vás v neděli v 7:45 v sakristii kostela.

Nejbližší akce: 6.10. výlet do Olomouce

Bližší informace na telefonním čísle 734 368 823.

Za ministranty se těší

Josef Rozsypal

Modlitba za ministranty

Pane Ježíši, děkujeme ti, že máme v naší olomoucké arcidiecézi ministranty, kteří jsou ochotní ti svobodně a dobrovolně sloužit. Prosíme tě, dej jim na přímluvu jejich společného patrona svatého Václava věrnost a vytrvalost ve službě, ke které jsi je povolal. Ať nejsou jen ministranty u tvého oltáře, ale ať jsou ministranty

i mimo kostel, ať podle jejich chování ostatní poznají, že jsou tvými služebníky. A bude-li to Tvá vůle, ať nepřeslechnou Tvé volání ke kněžské službě: dej, ať Tvou výzvu velkodušně přijmou a stanou se novými hlasateli Tvého evangelia.

Amen.

First Job – pomoc mladým lidem

Slova „First Job“ znamenají v překladu z angličtiny „První práce“ a představují projekt, se kterým bych Vás chtěla seznámit, protože může pomoci mladým lidem v našem okolí. Celý projekt je určený mladým lidem do 25 let, kteří ukončili studium na kterémkoli stupni školy, nebo se jim studium z jakéhokoli důvodu ukončit nepodařilo. Je tedy úplně jedno, jestli tento mladý člověk má třeba jen základní vzdělání, maturitu nebo mu to ve škole jednoduše nešlo. Důležitý je věk do 25 let a to, že zatím nepracuje na hlavní pracovní poměr. Projekt „FIRST JOB“ vyhledává mladé lidi právě proto, aby jim pomohl najít dobrou práci u ověřeného zaměstnavatele. Ze všech médií se na nás valí informace o tom, že práce je dostatek, ale lidí na práci je málo. Částečně jsou tato tvrzení pravdivá. Velkým problémem mladých lidí, kteří by rádi nastoupili do práce, je ale to, že nemají příslušnou kvalifikaci nebo praxi. Projekt „First Job“

jim toto zařídí, a to zcela zdarma? Ptáte se jak? A není v tom nějaká finta? Nebojte se, není. Pro každého zájemce je připraven rekvalifikační kurz, který mu padne na míru a především měsíční praxe u zaměstnavatele. Pak už bude záležet na každém z nich, jestli budou chtít u daného zaměstnavatele nastoupit do práce natrvalo. A jak je možné, že se nic neplatí? Celý projekt je totiž financovaný z Evropské unie. Za realizací celého projektu stojí spolek Hanácká aktivní společnost (dříve Aktiv+). Projekt First Job otevíráme v říjnu letošního roku a potrvá celé 3 roky. Pokud tedy nepatříte mezi cílovou skupinu dnes, může se Vám náš projekt hodit třeba příští rok. A tak pokud o někom víte, anebo to chcete zkusit sami, neváhejte a napište nám na e-mail: aktivplus@seznam.cz nebo zavolejte na číslo 774 415 157. Těšíme se na každého.

Dominika Doláková

Hádej, objevuj a patrej!

Kaple, po které jste se pídili v předprázdninovém čísle, se nachází v nedalekých Olbramicích. A jak jistě víte, je zasvěcena sv. Vítu.

V duchu prázdninového čísla budeme pokračovat. Tedy i dnes se jedná o kapli, ale tentokrát ji postavil syn s věnováním svému otci, který ho vedl k práci se dřevem. Na všem pracovali společně, bohužel jeho otec loni na podzim zemřel, a proto tuhle kapli stavěl bez něj.

Kaple se nachází mezi dvěma obcemi. S myšlenkou její výstavby se pohrávalo již na konci druhé světové války. Dokonce se přemýšlelo o jakémsi komplexu podobnému jako na sv. Kopečku u Olomouce. Bohužel kvůli historickým okolnostem a nástupu vlády komunistů z toho sešlo.

Po letech tuto myšlenku vzkřísil zdejší starosta, který zpracoval náčrt kaple. Ta se nachází poblíž skály. Ano, je postavena v krásné přírodě, kde se nacházejí mimo jiné vzácné rostliny a motýli. Dřevo, ze kterého je postavena, je modřínové a pochází z místního lesa. Na místě byl nejdříve vztyčen dřevěný kříž, který měří deset metrů a váží 1,6 tuny. Kovové prvky vytvořil jeden ze zdejších občanů. Stavba samotné kaple začala letos v dubnu. Pomáhal nejen bratr autora, ale také šikovní spoluobčané. Slavnostně byla vysvěcena 23. června, tedy deset dní po svátku zasvěcenému sv. Vítu.

A kdo už tuší, může vyrazit! Čeká na vás totiž nejen tato krásná kaple, ale také „hanácký Mont Blanc“. Túra je určena malým i velkým.

Ludmila Štafová ml.

Hanácká aktivní společnost, z.s. Senice na Hané a Římskokatolická farnost v Senici na Hané

Vás všechny srdečně zve na

17. ročník festivalu SENICKÁ NOTA

v sobotu 13. října 2018 od 14 hodin

v kostele sv. Maří Magdalény v Senici na Hané

14.00 - 16.30 vystoupení schol a interpretů

16.30 - společná mše svatá s vyhlášením „Ceny publika“

Po celou dobu bude zajištěno bohaté občerstvení na faře.

SENICKÁ
NOTA
2018

Recepty našich hospodyň

Šípkový čaj

Nejen teď, v době chřipkových epidemií, ale také během celého roku, má v naší rodině nezastupitelné místo čaj z šípků. Je škoda, že tento výborný čaj plný vitamínů neumí moc lidí vařit. Ráda bych se s vámi proto podělila o recept, který se v naší rodině používá již řadu generací.

Na podzim, když se začnou na kopcích červenat šípkové keře, vyrážíme s plátěnou taškou na sběr šípků. Sbíráme takové plody, které jsou červené a tvrdé. Ty potom doma sušíme v sušičce na ovoce nebo na plechu v troubě při teplotě kolem 50 st. Sušení trvá i několik dní. Usušené a vychladlé šípky pak zavíráme do sklenic a skladujeme ve tmě.

Malou nevýhodou vaření tohoto šípkového čaje je, že si jej musíme naplánovat den dopředu. Čaj se totiž musí minimálně přes noc louhovat. Vyhneme se tím však dlouhému vaření šípků, po kterém by v čaji nezbyly žádné vitamíny.

Dětem

Ahoj děti, znáte příběh o životě sv. Václava? Pokud ne, můžete si ji společně s rodiči připomenout a zjistit, jak se jmenovala jeho babička, která slavila svátek v září. K tomu si můžete vymalovat obrázek sv. Václava, který je hlavním patronem Čech a Moravy a symbol české státnosti.

Pro chytré hlavy

Na dvou rukách je 10 prstů, kolik jich je na 10 rukách?

Jsi pilot letadla. Do letadla nastoupí 15 lidí. V Brně jich 6 vystoupí a v Košicích jich 6 nastoupí. Letadlo má 18 okének a rozpětí křídel má 6 metrů. Jak se jmenuje pilot letadla?

Může být osoba žijící v Londýně pohřbená ve Skotsku?

Do hrnce nasypeme celé šípky a zalejeme je vodou. Poměr vody a šípků je přibližně 1:10 (půl hrnku šípků na 5 hrnků vody). Hrncem postavíme na plotnu a ohříváme až do bodu varu. Pak jej odstavíme, přiklopíme a necháme asi 10 hodin louhovat. Pak čaj znovu přivedeme k varu. Teď je již připravený k pití. Kdo chce, může si jej dochutit cukrem a citronem. Z šípků, které nám po vypití čaje zbydou v hrnci, můžeme udělat ještě několik dalších nálevů. Ty nenecháváme tak dlouho louhovat, neboť šípky jsou již měkké. Vždycky jen zalejeme vodou, dovedeme k varu, vypneme a můžeme hned pít. Někdy takto tytéž šípky zalejeme znovu i pětkrát. Záleží však na kvalitě šípků i na náročnosti strávníka. Návštěvu s pátým nálevem nejspíš už neohromíte. Dobrou chuť!

Zuzana Kaštovská

Dominika Doláková ml.

Obraz sv. Josefa

Letošní hody byly v naší farnosti opravdu slavné. Kromě naší patronky sv. Maří Magdalény, se v naší obci slavilo i výročí 940. let od první písemné zmínky o obci a sraz rodáků. U této příležitosti Senickou farnost poctil svojí návštěvou i otec biskup Mons. Josef Nuzík. Ale byla tu ještě jedna pro naši farnost a obec velmi významná událost. Po mši svaté otec biskup požehnal oltářní obraz sv. Josefa. Zatím jej máme na bočním oltáři v kostele, kde čeká na své přenesení do kaple sv. Josefa,

jakmile budou dokončeny všechny restaurátorské práce spojené s opravou interiéru a výmalbou kaple.

Mnozí z vás možná nevědí, že autorem obrazu je Pavel Dlabal, který stejně jako sv. Josef miluje práci se dřevem. Navíc tento obraz naší farnosti daroval. Proto bych mu chtěla jménem celé naší farnosti poděkovat.

Pavle – Děkujeme ti.

Dominika Doláková

Pozvánky

Adorace mladých

Senice, Cholina, kostel, každý 2. pátek v měsíci

Senická nota 2018 – přehlídka schol

Senice, kostel, sobota 13. října od 14:00

Přednáška Boží vůle v životě člověka

Cholina, fara, sobota 13. října v 18:00

Varhanní koncert Karla Martínka

Litovel, kostel sv. Marka, středa 31. října v 18:00

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml., Markéta Houdková, Josef Rozsypal ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz